

In an Eino Ben Yomo Pot. Does the above *halacha* apply to a pot that is eino ben yomo [sitting cold and clean for 24 hours, without hot contact in usage or washing? Even though the **GR'A** (3) seems to permit it, the Chochmas Adam (4) a student of the GR'A, writes [without mentioning another opinion] that we should not boil water even in an eino ben vomo meat pot, if we plan to use it in a dairy cup, even if he will not add milk, and this is common practice.

Bitul: Chaticha Na'asis Neveila. The next topic we will discuss, which seems to come up very often in the kitchen, is the topic of Bitul [nullification] of meat in milk, or treif in kosher food, both by liquid as well as dry mixtures. In line with this, we have the halachic topic known to Yoreh Deah learners as "CHANAN". This is a short acronym for "Chaticha Na'asis Neveila". This means that if there is a mixture in which nullification does not occur because of the small volume of permitted food, the whole mixture [even the permitted food] turns into treif. If that mixture fall into other permitted food, it will need sixty times the volume of the entire first mixture to accomplish a bitul. Bezras Hashem, we will continue this topic next week.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – יבמות דף ע.

ברית **- Rashi** explains that the ערל ere referring to who may not eat Terumah is a הערל וכל הממאים לא יאכלו בתרומה' because איטת ר"ת bring שיטת ר"ת bring שיטת ר"ת agrees with Rashi, but אתוספות ישנים because מעז אחיו מחמת מילה the איטת ר"ת that if one didn't get a Bris because ארל then since it is a סכנה for him, he is not considered an ערל . The ארל in our Mishnah that may not eat Terumah is one that is שומד לערלות (he is either afraid or uninterested in getting a Bris Milah). משומד לערלות (he is either afraid or uninterested in getting a Bris Milah). מאומד לערלות explains the מחלוקת Rashi & Tosfos hold one who can't do a milah because מתו אחי is considered an אונס & assur to eat Terumah. Just like if one didn't have a knife available to perform a bris, we wouldn't say since he's an אונס he is mutar to eat Terumah, in this situation although he is an אונס & patur from a bris he is still considered an אונס holds that the פיקורן נפש holds that the אונסים is different than other אונסים in that it takes away the entire mitzvah. Just like a baby prior to 8 days old does not have any מצות מילה, in a case of Pikuach Nefesh one doesn't have any mitzvah & if one doesn't get a *milah* because מצוה אי אות איז מנחת רינגד adds that ever & what a considered an גערל adds that ever according to הית, this is only if there was never a time where he could've gotten a milah. If, however, there was a time when he was but didn't get one, even if now he is in a situation of סכנה, even יסכנה, would agree to Rashi & Tosfos that he is an ארל but didn't get one, even if now he is in a situation of כמילה. anything (מצוה ב' אות כב') that if one is אם bis son before the 8th day, even though he wasn't מאיר ב') מחדש is מער"ח, he is not עובר anything & after day 8 the baby is considered אמות עשה a מצות עשה because before day 8 there is no mitzvah However, we would dissuade him from doing this, as he is losing out on fulfilling a מצות עשה.

The אסור להניח תפיליו בשבת ויו"ט. Since Tefillin is an איות between us & Hashem, as is Shabbos, having an extra אות would be אות of Shabbos. The אמיג of Shabbos. The אמיג asks that during the week we already have 2 אות Our Tefillin & our - why is that ok? He explains that 2 אותות are ok to have because it's אוי עדים, but on Shabbos if we wore Tefillin it would be 3 – Tefillin, Bris & Shabbos The מתו ארומת הדשן asks, based on this Smaq, one who is not מתו because ארו ארו should wear Tefillin on Shabbos because he is lacking the אות of bris & will only have 2 - Shabbos & Tefillin, which is ok! He explains that the אינדה only said this "דרד אגדה" so based on that we would not differentiate [אוח ס' לא] א לא פרט שלד'] רדב"א both deal with this guestion & give different answers.

(1) רמ"א צה:ב (2) משבצות זהב אדיד ה (3) אהיר (4) מחיר

Mazel Tov on the Engagement of Moishe Neuman to Dahlia Pasik

and Moishe's Aufruf this

Shabbos, May they be zoche to build a bayis

neeman b'Yisroel

R' Yosef Chaim Sonnenfeld zt"l (Chochmas Chaim) would say:

"יקראתם דרור בארץ לכל ישביה - What is the intent of these words: 'Proclaim liberty throughout the land to all its inhabitants'? Who are we talking to? Most people had already gone free many years ago? The **Pnei Yehoshua** says that when one purchases a slave, he or she purchases a superiority complex. That complex goes free at the time of Yovel as well. The gematria of 'אנש' is the same as 'לרעהנ' teaching us that a man is not fully a man if he cannot consider his fellow man."

A Wise Man would sav:

ති

doesn't plan on adding milk

"A true friend is someone who is there for you even when he'd rather be anywhere else." 103,881+ **'ASK Hashem for help** Printed By: Ouality Printing in connecting with HIM correctly verifiable signature **Graphic Copy & Printing** לעבדר 855.400.5164 Text 800 917 8309 kvodshomayim.or - we need to! .....(sign tool) (845)352-8533

A SERIES IN HALACHA

LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (41). Separation of Meat and Dairy.

Nat-Bar-Nat: Conclusion. We've been discussing the rule that

a permitted taste of milk or meat that traveled twice, one time

into a utensil and one time into food, is too weak to combine

with the opposite type it meets later, and it will not become

Basar Becholov. The common example is a parve food cooked

in a clean meat pot, which according to Ashkenazim, cannot be

Is a Dairy Utensil Like Dairy Food? The RM''A (1) rules that

it is permitted to put that *parve* food, cooked in a meat pot, into a

milk utensil. The RM'A does not say whether one is permitted

to initially boil the *parve* item in the meat pot in order to place it

onto a dairy utensil. He just writes that once it was boiled, it may

be put into the dairy utensil. This is a point of contention and

actually a *machlokes* between the **Pri Megadim** (2) and the **Pri**

Chodosh mentioned there, and in practice we are *machmir*.

Another example of this is that one should not boil water in a

meat pot for tea or coffee to be served in a milk cup even if he

placed into dairy food. If it was, the mixture is still kosher.

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO **TORAHTAVLIN@** YAHOO.COM ל״ה בעומר – פרק ד׳ דאבות

שבת קודש פרשת בהר – כ' אייר תשפ״ב Shabbos Parshas Behar - May 21, 2022

פלג המנחה עש״ק – 6:41 | הדלקת נרות שבת – 5:55 | זמן קריאת שמע / מ״א – 8:33 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 13 סוף זמו תפילה/הגר״א – 10:26 | שקיעת החמה שבת קודש – 13:18 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 9:03 | צאה״כ / לרבינו תם – 25:9

> כואת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ **DI** שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני ה' ...

(כו-ב) - להיזהר בקדושת בית הכנסת

רש״י: הנה ב' פעמים הזהירה התורה על הצורר להתנהג בבית המקדש ב'יראת ס הכבוד', הן במקרא הנוכחי, והן בפרשת 'קרושים' (לעיל יט, ל). ובשני הפעמים הסמיר ציווי זה למצוות שמירת השבת. ומז הראוי להביז מה עניז סמיכה זו?

וכיון שהתורה היא נצחית. יש לומר שכיוונה התורה לרמז על ימינו שבעוונותינו נחרב בית מקדשינו. ואיז לנו כי אם בתי כנסיות ומדרשות שיש בהם בחינת 'בית המקדש' ונקראים 'בית מקדש מעט'. וגם בהם מחוייבים להתנהג ביראת הכבוד. ב׳שלחן ערור׳ נקבע סימן שלם (אורח חיים סימן קנא) המבאר כל פרטי הדינים זנוגעין לענין 'כבוד בית הכנסת'. וראה שם ב'משנה ברורה (ס"ק א) שכתב שכל ענין בבוד בית הכנסת' הוא מדכתיב (יחזקאל יא. טז) 'ואהי להם למקדש מעט'. ובמקדש כתיב ׳ואת מקדשי תיראו׳. והיינו שיהא מוראו של השוכז בה עליו.

והנה אחד מהדברים שיש להמנע מלעשותו מפני כבוד בית הכנסת. הוא השיחה בטילה. שהנסיון בזה הוא בעיקר ב׳יום השבת׳. כי בימות החול טרוד כל אדם בעסקיו, ואיז לו הרבה פנאי לשהות בבית הכנסת אחר התפילה. אולם בשבת שהכל שובתים מז המלאכה. ושוהים הרבה בבית הכנסת, אז מתנסה האדם בנסיון זה, ובפרט כשרק אז פוגש את ידידיו ומכריו שבימות החול אינו רגיל לפגוש בהם. [כי שכיח הוא לרוב, שאנשים קובעים תפילתם בשבת ואת תפילתם בחול בשני בתי כנסיות.] ועל כז וסמיד הכתוב עניז השביתה בשבת לעניז 'מורא מקדש' להורות שבזו השעה שעלינו היות זהיר בשמירת השבת מוטל עלינו להיות זהיר גם בקרושת בית הכנסת.

ליסודים סאת הרב אברהם דניאל אתבונו לסודים מאת חרב אברחם זניאל אבשטיין שליטיא, בעמיס שוה אברחם JULIU ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאולתו ... (כה-כו) - בענין כוחן של מדת הבמחון

קשה **הנצי״ב (העמק דבר)** מדוע צריכה התורה להקדים ולומר ״ואיש כי לא יהיה 📊 לו גואל" והשיגה ידו וגו'. הרי לא נוגע כלל זה שאיז לו גואל. לזה שהשיגה ידו ומצא בדי גאולתו. אלא ביאר הנצי״ב כוונת הקרא בדרר מוסר. שהתורה הקדושה בא הורות לנו שעיקר הסיבה שיבא לידי כר. שיהא ביכולתו שתהא ידו משגת כדי נאולתו. הוא גופא בזה שאין לו גואל. דמי שיש לו גואל שיש לו האפשרות לגאל שדהו. שיש לו העשירות. הרי בדרר הטבע האדם בוטח בו שיעזרהו. ומסיר בטחונו מאת השי״ת. משא״כ מי שאין לו גואל, הרי אין לו על מי לסמוך שיעזרהו, וע״כ הוא הוא בוטח אר ורק בהשי״ת. וכיוז שהוא בוטח בה׳ מחמת בטחונו. ה׳ ממציא לו לפניו ויהיה ביכולתו להשיג כדי גאולתו. משא״כ מי שאינו בוטח בה׳, השי״ת מסיר השגחתו ממנו כמו שכתב החובת הלבבות (שער הבטחוז) וז"ל. "שאם איננו בוטה באלהים וטח בזולתו. ומי שבוטח בזולת ה' מסיר האלהים השגחתו מעליו. ומניח אותו ביד מי שבטח עליו", עכ"ל. דברים נוראים! שהתורה הקדושה בא ללמדנו. האופז שיזכה האדם השיגה ידו שיהיה ביכולתו לקנות כל מה שהוא צריך, והיינו ע"י הבטחוז בהשי"ת!

בנוסף יש לומר שלכז הסמיכה התורה שני ציוויים אלו. כדי להורות שכשם שבשבת מוטל עלינו להיות זהיר מדיבורי חול. וכמו שדרשו חז"ל (שבת קיג:) את המקרא (ישעיהו נח. יג) 'ודבר דבר' שלא יהא דיבורך בשבת כדיבורך בחול. כמו"כ

מוטל עלינו להיות זהיר שלא יהא דיבורך בבית הכנסת כדיבורך מחוצה לו. ובעיקר מוטל עלינו להיות זהיר משיחה בטילה בשעת התפילה. והמעייז **ב׳זוהר׳** הקדוש (הלק ב' קלא:) יראה שמפליג מאוד בחומרת המזלזלים בכך, ומגדיר את הסח בשעת התפילה ככופר שאינו מאמיז באלקי ישראל, באחדותו, ובהנהגתו. והא לר תוכ״ר: מי שמדבר בבית הכנסת דברי חול. או לו שמראה שיש פירוד בעולמות העליונים. או לו שגורע את האמונה שהיא יחוד השלם. או לו שאיז לו חלק באלקי ישראל. שהרי הוא מראה שאין לו אלקי. כיון שאינו בוש ממנו מלהפסיק בשבחיו. ואפילו אם יש לו אמונה אבל עולה בדעתו שלא נמצא הקב״ה שם בבית הכנסת. או שחושב שהוא שם אבל אינו ירא ממנו. ונוהג בזיוז בתיקוז של מעלה שנתקן בשעה שישראל מתפללים, כי ע״י שמפסיק באמצע התפילה בשיחה בטלה, מראה בזה שאין השבחים והתפילות מתקנים למעלה כלום. צכתו״ד.

לאור אלו הדברים מובן מה שאיתא **בשולחן ערור** (או״ח קכד, יא) כי הלקוי בזה **'גדול עונו מנשוא'** שהרי לדברי הזוהר הקדוש הינו בגדר אפיקורס גמור. איז לו חלק באלקי ישראל' וכל עוד שעומד במרדו ואינו חוזר בתשובה הינו כגוי גמור ויינו יין נסך ר״ל, וכיון שכה חמורים הם הדברים לא יפלא איפוא מה שאיתא כי רבינו תם היה נוהג להכניס את המזלזלים בזה הדבר בחרם ר״ל. וכז כתב הרה"ק בעל ה'תניא' בספרו 'תניא' שזה המדבר באמצע התפילה הינו מנודה לשמים. וצריר התרה, ולכז כשמתעורר לשוב על חטאו מוטל עליו לשבת על הקרקע ולבקש מג' בני אדם שיתירוהו.

הכח של בטחוז הוא איום ונורא. האדם יכול לזכות דברים נפלאים. באופן שהוא למעלה מדרך הטבע. בין בעניני פרנסה ובין בעניני רפואה, ובין בכל מילי דעלמא. ולהורות על כחן של בטחון נעתיק כאן המעשה הידוע ומפורסם עם **הגאון ר'** ישראל סלנטר והרש"ש. שפעם אחת היה ויכוח גדול ביניהם אם הוא נכון שהאדם הבוטח בה' בודאי ישיג מה שבוטח בה'. הרש"ש אמר שאיז כזה דבר. דלא שייר לומר שבודאי ישיג כל מה שבוטח בה׳. ומרז ר׳ ישראל סלנטר סבר. שבודאי ישיג כל מה שבוטח בה'. ואמר באותו שעה, להוכיח האמת. שהוא בוטח בה' שבודאי ישיג שעון זהב. ובאותו שעה נכנס אחד עם שעון של זהב ונתן לוי הרי חזינן מזה גודל כחן של מדת הבטחון, שהרי מרן ר' ישראל סלנטר השיג ״שעוז של זהב״ ע״י בטחונו! ומצינו כמה וכמה מדרשים בכוחו של בטחוז. במדרש תהלים (שוח"ט לא): "אמר להם הקב"ה הוא בטחו בשמי ואני צומד להם ... ולמה. שכל מי שבוטח בשמי אני מצילו". ע"כ.

ונסיים במש״כ ר׳ זונדל מסלנט באיגרת לבנו בא״ד וז״ל. ״ועל הכל תשליר יהבר על ה׳, ואל תקמוץ ואל תראג כלל. שזהו סגולת הבטחון שהקב״ה עושה רצונו של הבוטח בו בלב שלם. ומספיק לו כל צרכיו בכל מקום ובכל עת. ואפילו אינו צדיק כמ"ש (תהלים לב-י): "הבוטח בה' חסד יסובבנו". והרבה שלוחים למקום". עכ"ל. הרי השי״ת עושה רוצנו של הבטוח בו בלב שלם. אפי׳ אם אינו צדיק!

מעשה אבות .... סימן כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו ... (כה-כה)

Five times during the *Parsha* we are told that we should take care of our brother (אריך) in his time of need. Even when he must enter into indentured servitude, we still must look after him and make sure that we can redeem him when possible. Sefer HaChinuch tells us that one of the reasons for the *mitzvah* of *shemita*, is that by abandoning our fields and the livelihood which they produce, we are reminded of the need to care for our fellow human beings. As the land is hefker. anyone can come and take. Not only is *shemita* a year of rest from work, but it is a *mitzvah* that reminds us and gives strength to the fundamentals of Jewish life. Emunah and bitachon in Hashem, caring for Eretz Yisroel, the Holy Land, which *Hashem* gave us, caring for our fellow man and accepting that there is more to our life than material success.

Vaad L'Hatzolas Nidchei Yisroel is an organization founded in the late 1970's for the purpose of restoring traditional Jewish life and culture in the countries formerly part of the Soviet Union. Originally, the Vaad conducted clandestine missions all over the communist empire, which brought about the refusenik movement. Today, with the collapse of the Soviet Union, the Vaad is committed to the establishment of an infrastructure in many Jewish communities in these countries, to revive Jewish life by operating schools, kindergartens, kollels, shuls, mikvaos, provide kosher food, senior citizen centers, recreational centers and summer camps. To this end, the Vaad also conducts a series of seminars and lectures on Jewish topics, delivered by international educators. One of those educators, R' Yechiel Michel Chill shlit'a, the long-time 11th-grade *Rebbi* in Breuers (Rabbi Samson Raphael Hirsch High School for Boys), was sent by the Vaad L'Hatzolas Nidchei Yisroel to the Former Soviet Union (FSU) on numerous occasions, to serve as their emissary.

One one of his trips to Moscow, Rabbi Chill met a Russian student named Moshe and spent many hours talking to him about the basics of Judaism. As they parted warmly, Rabbi Chill told Moshe to call him if he was ever in the States.

About six months later, Rabbi Chill received a call from Moshe, who told him that he had been granted an exit visa and was now an exchange student at Cornell University in upstate Ithaca, N.Y. Moshe sadly related how his *Tefillin* had been confiscated by a vindictive border guard as he left the FSU, and additionally, he was without any kosher food in Ithaca and had no clue where to find some. R' Yechiel Michel called his friend Rabbi Tzvi Goodman and together they purchased a new set of *Tefillin* for Moshe, a Russian-language *siddur* and other pertinent reading material, and loaded up a car with enough kosher food for a month, before embarking on the four-hour drive to Ithaca. After two hours of seeing what they could do to help orient Moshe, the two men traveled back to Monsey, where Rabbi Chill lived, arriving late at night.

The next morning, R' Yechiel Michel told his students in Breuers about his exhausting trip to Ithaca the previous day, in the hope that his story might one day serve as an example to his students as to how far one should go to help a fellow Jew.

A year later, a student by the name of Jeremy Strauss, who had been in Rabbi Chill's class the preceding year, rushed into the classroom on a Sunday morning and told him the following incredible anecdote. The Strauss family lives in Engelwood and on *Shabbos*, he and his father had noticed an unfamiliar young man sitting in the back. They invited him home for the Shabbos meal. At the meal, he told them he was a recent baal teshuva, beginning his journey towards religious observance just a few weeks ago. When they asked him what had triggered his sudden interest in *Yiddishkeit*, he explained that he was a student at Cornell University and at the end of the previous spring semester, he had been given a newly arrived Russian roommate for two nights. The new roommate, named Moshe, had seemed totally lost and out of place.

"Suddenly," said the baal teshuva, "two important looking rabbis showed up loaded with food and books for Moshe. I kept thinking all night that I had never seen anything like this. I must find out more about a religion that creates such love for a fellow Jew. I began looking into what Judaism is all about and that's where my road to being observant began!"

Jew to try to keep the land of *Eretz Yisroel* in Jewish hands. and to make every effort to redeem land once owned by a relative. What is perplexing is the fact that this directive came as the Churban was in full motion, so why indeed was it so pertinent for Yirmivahu to redeem land when it was almost guaranteed to be lost soon thereafter to the invaders?

R' Avraham HaKohen Pam zt"l (Chazon Avraham) explains that Hashem's directive and Yirmiyahu's actions bespoke an unbelievable attitude that lies at the core of Jewish life. The Jewish people are from the most despised and detested Nations and all throughout world history, the

קנה לך את שדי אשר בענתות כי אשר בענתות כי אשר בענתות כי אשר משפט הגאלה לקנות ... (ירמי׳ לב-ו) In this week's Haftorah, Yirmiyahu HaNavi echoes the the Jews have always borne the brunt of civilization's woes. sentiment mentioned in the *Parsha* of how it is crucial for a We have been enslaved, beaten, forcibly converted, and even murdered, purely for the "crime" of being Jewish, however as we rise from the ashes of history and rebuild ourselves time and again, we are a testament to the fact that despite what the naysayers say, we, the Jewish people, are the Chosen Nation and will endure forever. This strength and resilience in the face of impossible odds is what makes us special.

> Given his directive for Klal Yisroel. Yirmiyahu was tasked with showing the Nation that even when the odds are stacked against us, we must still forge on and continue following the Torah - even redeeming property and land when an invading army is on the cusp of eradicating everything

לא תעשו לכם אלילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם כסאנילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם כסאנילם ופסל ומצבה לא תקימו לכם כו לי (כו-אב) היראו אני ה' (כו-אב ... FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The association of these *posukim* seems perplexing. What is the connection between idol-worship, Shabbos and Mikdash The **Seforno** gives us some insight to help understand this issue. The previous *posukim* discuss a person who was sold to a non-Jew as an *eved*, a slave. Says the *Seforno*, even if a *Yid* is under the thumb of an idol-worshipper, he must not follow their ways. Many Jews fall prey to this trap during *golus*, rationalizing; "עבד שמכרו רבו ואשה שגרשה בעלה כלום יש לזה על זה כלום". In other words, our relationship with *Hashem* seems to have been terminated, so what's the use? That, though, is a mistake.

Based on this, perhaps we can explain the connection of these *posukim*. Shabbos is an intimate present to Klal Yisroel from Hashem, as Chazal tell us: "מתנה טובה יש לי בבית גניי ושבת שמה" - I have a special present in my treasury that I want to give to you, my children, *Klal Yisroel*. It is a day to spend quality time with *Hashem*, free of the myriad worries of the week. *Hashem* never took it away; we still have that present, that relationship! The "Husband" just went away for a bit. He didn't give us a get, He is not seeking a divorce from us. Additionally, we have many shuls, Batei Knessios U'Medrashos, in lieu of the Bais HaMikdash. Those are places where we can still find Hashem. Our own homes too, have the potential to reach such exalted levels. So even though *golus* can, at times, make us feel like we are floundering through the sea of life alone, we must realize that our Father is with us - always. That being said, Avoda zarah doesn't necessarily mean idolatry in its literal sense. It can refer to one following his base instincts and, albeit temporarily, abandoning his principles and *ruchniyus*.

Thus, the Torah commands us not to forget about Shabbos, shuls or yeshivos. They will serve to ensure that 'Ani Hashem' Hashem will always be with you, and will finally reveal Himself with the coming of Moshiach, bimheira biyameinu!

משל למה הדבר דומה וכי ימוך אחיך וממה ידו עמך והחזקת בו ... (כה-לה)

There was once a great king who ruled over many lands. As the king was getting older, he realized that his son, the heir to his throne, was ignorant in the laws of the land. He felt it was necessary to hire a wise sage to teach the lad. A few months went by, and one day, the sage announced that he had finished teaching the prince. The king tested his son and was very pleased with the results. He called in the wise sage to his palace to thank and pay him, and added many gifts. Grateful, the wise sage thanked the king, but before he left, he said he had one more vital lesson to teach the price.

The next day when the prince arrived at the home of the sage, he was greeted by a vicious man who, at the direction of the sage, tied him up and beat him mercilessly. When the warned the sage to either provide a satisfactory explanation to assist him and help him get back on his feet.

for his actions, or he will be hung for crimes against the king! "Your majesty," began the sage, "the prince will one day

ascend your throne and be in a position to punish those who disobey him. However, no matter how smart he may be, he cannot properly punish a subject without understanding the pain that person may endure. This is the final lesson he was needed to be taught!" Amazed by his deep and profound understanding, the king doubled his gifts and sent him home. נמשל : The *posuk* says: "וכי ימוד אחיד ומטה ידו עמד והחזקת בו" "If your brother becomes impoverished, and his means falter in your proximity, you shall strengthen him." The Ben Ish Chai points out that the *posuk* seems to imply that the latter will falter in your proximity. The Torah is teaching us that the more "fortunate" must understand and recognize his "unfortunate" fellow Jew. By sharing in his king heard about what had happened, he was furious and suffering and being in his "proximity," he will better be able

כי תבאו אל הארץ אשר אני נתז לכם ושבתה הארץ שבת לה' ... (כה-ב)

Ë

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Parshas Behar begins with the mitzvah of Shmittah. "Ma inyan shmittah aitzel Har Sinai?" I had the privilege of visiting a shmittah farm recently and both received chizuk and gave chizuk to the farmers and their families, who showed us the duname of land laying fallow, stretching for many many miles. Everything was *hefker*, except their water and electric bills! They still had to pay without receiving any income from their property. To wake up each morning and see the land resting takes incredible courage and *Emunah*. As the farmer's wife explained, they see the *Yad Hashem* so closely in their lives. They don't just see a land growing wild, but the *zechus* they have to do something holy! "I see *Shabbos* every day of the week!"

In truth, nobody and nothing in this world is simple or mundane. People are complex. Some people are easy to get along with because they are easygoing and laidback. Some people are exactly the opposite. Every little thing is an issue - they make "issues out of tissues" - any simple thing becomes complicated. No matter whether you are or married to the easier type, or involved in the more difficult kind, remember one thing: It is not what's on the exterior - it is what you choose to see inside. It is what you choose to bring out from the other person that will make your relationship successful or the opposite.

This is this week's *middah* of HOD, to be "Ohev shalom, v'rodef shalom," to love peace. Who doesn't love peace? We all love peace. That is not what made Aharon special. You have to PURSUE peace. Sometimes you have to dig deep down into a person's soul and bring out the *heilege neshama* down there. It is one of the hardest things to do but it is in our hands. All Yidden, no matter what they say, act, how they dress, what words they choose to use, who they associate with - deep down they all have a pure, beautiful *neshama* that is ready to be uncovered and shine! We can do this for ourselves and for others, and when we do this for others, we are really doing it for ourselves. We are becoming great people who possess the *middah* of HOD.